

DE VLAAMSE MINISTER VAN BRUSSEL, JEUGD, MEDIA EN ARMOEDEBESTRIJDING

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

- Betreft:**
- Voorontwerp van decreet van de Vlaamse Regering tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, wat betreft het stimuleren van de audiovisuele sector door financiële bijdragen aan de productie van audiovisuele werken
  - Definitieve goedkeuring

Samenvatting

Bijgaand voorontwerp van decreet van de Vlaamse Regering heeft betrekking op de nieuwe eengemaakte regeling voor de stimulering van de productie van audiovisuele werken. De bestaande investeringsverplichting voor particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden en de stimuleringsregeling voor dienstenverdelers worden geactualiseerd, op elkaar afgestemd en aangevuld met een verplichting tot deelname aan de productie van audiovisuele werken voor aanbieders van videoplatformdiensten. Daarnaast wordt de quotaverplichting ter bevordering van Europese producties vervaardigd door onafhankelijke producenten in overeenstemming gebracht met de praktijk. Tot slot wordt de definitie van onafhankelijke producent gewijzigd.

1 SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

Het voorliggend voorontwerp van decreet heeft betrekking op het beleidsveld media en is gerelateerd aan het inhoudelijk structurelement beleidswerking en internationaal beleid ondersteunen.

In het Regeerakkoord van de Vlaamse Regering 2019 – 2024 staat volgende passage:

De stimuleringsregeling voor de distributeurs en de productiebijdrage door de niet-lineaire televisiediensten zorgen beide voor een extra investering in nieuwe Vlaamse kwaliteitsvolle content. De stimuleringsregeling voor distributeurs bestaat al langer en is aan een update toe. Daarbij stemmen we meer af op de regeling voor de niet-lineaire televisiediensten. We hebben hierbij bijzondere aandacht voor de rechtenverdeling en verdienmodellen (Windows) van de betrokken spelers. Daarnaast zorgen we voor een periodieke monitoring van de regeling van de bijdragen van distributeurs, zenders, OTT-spelers (bv. Netflix) in de ons omringende landen en stemmen we ons

hierop af. We treden in dialoog met de (inter-)nationale mediaplatformen om toegang te krijgen tot de data die door de content van de Vlaamse mediaspelers wordt gegenereerd.

In de beleidsnota media 2019-2024 is volgende passage opgenomen onder SD A.3. "Optimaliseren van kader en instrumenten voor mediabeleid" / OD A.3.2. "Inzetten op een kwalitatief, toekomstbestendig en helder regelgevend kader rond media":

De stimuleringsregeling voor de distributeurs en de productiebijdrage door de niet-lineaire televisiediensten zorgen beide voor een extra investering in nieuwe Vlaamse kwaliteitsvolle content. De stimuleringsbijdrage voor distributeurs bestaat al langer en is aan een update toe. Daarbij wil ik de regeling meer afstemmen op deze voor de niet-lineaire televisiediensten. Ik wil hierbij bijzondere aandacht voor de rechtenverdeling en verdienmodellen (Windows) van de betrokken spelers. Daarnaast zal ik zorgen voor een periodieke monitoring van de regeling van de bijdragen van distributeurs, zenders, OTT-spelers (bv. Netflix) in de ons omringende landen. We zullen ons beleid hierop ook afstemmen. In die zin wil ik in dialoog treden met de (inter-)nationale mediaplatformen om toegang te krijgen tot de data die door de content van de Vlaamse mediaspelers wordt gegenereerd.

Onder SD I.1. "Creëren van een divers, toegankelijk en duurzaam medialandschap" / OD I.1.3. "Investeren in kwaliteitsvolle Vlaamse audiovisuele content" vermeldt de beleidsnota media 2019-2024 de volgende passage:

Om investeringen in de productie van kwaliteitsvolle Vlaamse content een duw in de rug te geven, voorzie ik een update van de stimuleringsregeling voor dienstenverdelers. Ik zal deze afstemmen op de evaluatie van de recente regeling voor de niet-lineaire televisie-omroeporganisaties.

Met voorontwerp van decreet wordt een nieuwe regeling uitgewerkt voor de stimulering van de productie van audiovisuele werken.

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

- De Vlaamse Regering gaf haar eerste principiële goedkeuring aan dit dossier op 17 maart 2023 (VR 2023 1703 DOC.0254/1BIS);
- De Sectorraad Media van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media verleende advies op 8 mei 2023;
- Kennisgeving 2023/136-137/B van de Europese Commissie dd. 29 juni 2023 – Indiening van opmerkingen van 27 juni 2023 krachtens artikel 5, lid 2, van Richtlijn (EU) 2015/1535 van 9 september 2015;
- De Vlaamse Regering gaf haar tweede principiële goedkeuring aan dit dossier op 14 juli 2023 (VR 2023 1407 DOC.0998/1BIS)
- De Raad van State afdeling Wetgeving verleende advies nr. 74.162/3 op dd. 27 oktober 2023.

Advies Raad van State afdeling Wetgeving

De afdeling wetgeving van de Raad van State bracht op 27 oktober 2023 advies uit over het voorontwerp van decreet betreffende het stimuleren van de audiovisuele sector. In verband met het voorontwerp van decreet formuleerde de afdeling wetgeving van de Raad van State de volgende opmerkingen.

1. De Raad van State merkt op dat het voorontwerp van decreet betrekking heeft op een bijdrage die moet worden betaald met het oog op het verlenen van subsidies voor de productie van audiovisuele werken, hetgeen binnen de definitie van staatssteun valt in de zin van artikel 107, lid 1 VWEU. Dit betekent dat deze maatregel moet worden aangemeld bij de Europese Commissie, tenzij een vrijstellingsgrond kan ingeroepen worden. Aan de Raad van State werd op zijn vraag reeds meegedeeld dat *in casu* een aanmelding bij de Europese Commissie niet nodig is, aangezien

het steun betreft die valt onder artikel 54 van de Algemene Groepsvrijstellingsverordening (AGVV) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014. De Raad van State stelt in dit verband dat hij pas zal kunnen oordelen of aan de voorwaarden uit de AGVV voldaan is als de Vlaamse Regering een uitvoeringsbesluit neemt en dit aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State voorlegt. De Europese Commissie zal dan op basis van artikel 11 van de AGVV over de in te voeren regeling alleszins moeten worden geïnformeerd.

In antwoord op de Raad van State kan hier worden aan toegevoegd dat na goedkeuring van voorliggend voorontwerp van decreet door het Vlaams Parlement het besluit van de Vlaamse Regering dat een tweede keer principiële werd goedgekeurd op 14 juli 2023 (VR 2023 1407 DOC.0999/ITER) inderdaad zal worden voorgelegd aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State. Na definitieve goedkeuring door de Vlaamse Regering van dit besluit zal de stimuleringsregeling effectief ter kennis gegeven worden aan de Europese Commissie, en dit binnen de 20 werkdagen na inwerkingtreding ervan zoals voorgeschreven door artikel 11 van de AGVV.

2. De Raad van State wijst erop dat een aantal bepalingen in het voorontwerp van decreet de verwerking van persoonsgegevens regelen (m.n. de ontworpen artikelen 22, 3° tot 5° waarin de Vlaamse Regulator voor de Media de opdracht krijgt om jaarlijks een aantal overzichten van producenten en van de verschillende soorten financiële bijdragen te maken). Aangezien een producent ook een natuurlijke persoon kan zijn, bevat het voorontwerp van decreet volgens de Raad van State bepalingen die de verwerking van persoonsgegevens regelen, en is de verordening (EU) 2016/679 van 27 april 2016 (Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG)) van toepassing. Dit betekent dat de Gegevensbeschermingsautoriteit (GBA) had moeten geraadpleegd worden over dit voorontwerp van decreet. Op zijn vraag hierover werd aan de Raad van State meegedeeld dat er momenteel wordt gewerkt aan een algemene doorlichting van het mediadecreet waarbij de tekst volledig conform wordt gemaakt met de AVG, en dat dit wijzigingsdecreet uiteraard ook voor advies aan de afdeling wetgeving van de Raad van State zal voorgelegd worden. De Raad van State stelt echter dat het voornemen om het mediadecreet op een meer omvattende wijze in overeenstemming te brengen met de AVG, niet wegneemt dat het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit over voorliggend voorontwerp van decreet nog moet worden ingewonnen vooraleer dit in het Vlaams Parlement wordt ingediend.

In reactie op deze opmerking van de Raad van State kan verwezen worden naar artikel 36, punt 4, van de AVG, dat in het algemeen het volgende bepaalt: “De lidstaten raadplegen de toezichthoudende autoriteit bij het opstellen van een voorstel voor een door een nationaal parlement vast te stellen wetgevingsmaatregel, of een daarop gebaseerde regelgevingsmaatregel die betrekking heeft op verwerking”. Voor wat betreft de stimuleringsregeling werd enkel advies van de GBA ingewonnen voor wat betreft het ontwerp van uitvoeringsbesluit, aangezien het voorontwerp van decreet als zodanig geen (expliciete) bepalingen over de verwerking van persoonsgegevens bevat.

3. De Raad van State stelt dat de indruk zou kunnen gewekt zijn dat de verplichte financiële bijdrage aan de audiovisuele sector moet worden gekwalificeerd als een belasting, hetgeen gevolgen kan hebben voor de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap. De Raad van State concludeert echter dat noch de rechtstreekse financiële bijdrage aan de audiovisuele sector, noch de bijdrage aan het VAF te kwalificeren zijn als een belasting, maar dat het in beide gevallen gaat om een bijdrage *sui generis* in de context van de ondersteuning van de audiovisuele sector. De Raad van State voegt daaraan toe dat zelfs indien andere rechtscolleges zouden beslissen dat de bijdrage aan het VAF wel een belasting uitmaakt, er geen bevoegdheidsbezwaren rijzen aangezien de materie die aan belasting zou worden onderworpen niet het leveren van de diensten zelf is (hetgeen reeds aan de federale BTW onderworpen is) maar wel het onvoldoende rechtstreeks geïnvesteerd hebben in de audiovisuele sector.

4. De Raad van State stelt dat het toepassingsgebied van de verplichte financiële bijdrage t.a.v. de dienstenverdelers die een of meer omroepdiensten aanbieden aan het publiek (lineair of niet lineair) van een of meer televisieomroeporganisaties die vallen onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap, moet verduidelijkt worden. De Raad van State stelt zich de vraag of het ontworpen artikel 188/1, §1, 1° zo moet gelezen worden dat de verplichte financiële bijdrage ook van toepassing is op een dienstenverdelers die zelf niet onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap valt, maar die omroepdiensten aanbiedt van televisieomroeporganisaties die zelf wel onder de bevoegdheid vallen van de Vlaamse Gemeenschap.

De formulering van het ontworpen artikel 188/1, §1, 1° voor wat betreft het toepassingsgebied van de verplichte financiële bijdrage t.a.v. de dienstenverdelers is letterlijk overgenomen uit het huidige artikel 184/1, §1 van het mediadecreet. Deze bepaling werd ingevoerd bij decreet van 17 januari 2014. Bij die gelegenheid maakte de Raad van State (in zijn advies nr. 54.109/3 van 10 oktober 2013) dezelfde opmerking. In antwoord daarop verduidelijkte de Vlaamse Regering dat de werkingssfeer van de ontworpen stimuleringsregeling niet in het decreet zelf wordt bepaald: "Bij gebrek aan decretale beperking vloeit die werkingssfeer, die overigens geldt voor heel het Mediadecreet, rechtstreeks voort uit art. 127, §2, GW, op basis waarvan de decreten van de Vlaamse Gemeenschap kracht van wet hebben in het Nederlandse taalgebied, alsmede ten aanzien van de instellingen, gevestigd in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad die, wegens hun activiteiten, moeten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap. De stimuleringsregeling is dus op grond van artikel 127, §2, GW toepasselijk op alle - ook de buitenlandse - in het Nederlandse taalgebied opererende dienstenverdelers, vanaf het ogenblik dat zij omroepdiensten van Vlaamse televisieomroeporganisaties verdelen". Dezelfde redenering geldt ook voor voorliggend ontwerp van decreet. Het ontworpen artikel 188/1, §1, 1° moet zo worden begrepen dat de verplichte financiële bijdrage van toepassing is op dienstenverdelers die in de Vlaamse Gemeenschap een aanbod van omroepdiensten op de markt brengen, zoals bedoeld in artikel 177, eerste lid, van het decreet van 27 maart 2009. Een buitenlandse dienstenverdelers die niet actief is op de Vlaamse markt, maar wel één Vlaamse zender aanbiedt in zijn thuisland, valt niet onder het toepassingsgebied van de nieuwe stimuleringsregeling.

5. De Raad van State stelt vast dat particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden en aanbieders van videoplatformdiensten aan de bijdrageplicht worden onderworpen wanneer zij diensten aanbieden die gericht zijn op het Nederlandse taalgebied, ook als zij gevestigd zijn in een lidstaat van de EU of van de Europese Economische Ruimte (EER), of daarbuiten, of gevestigd zijn in België en niet onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen met toepassing van artikel 150/1 respectievelijk artikel 176/3 van het mediadecreet.

- 5.1. Voor wat betreft aanbieders die gevestigd zijn in andere lidstaten van de EU en de EER beaamt de Raad van State dat gebruik wordt gemaakt van artikel 13.2 van de AVMD-richtlijn. De Raad van State bevestigt daarbij dat, hoewel artikel 13.2 van de AVMD-richtlijn niet van toepassing is op de aanbieders van videoplatformdiensten, die richtlijn de lidstaten niet belet om aanbieders van videoplatformdiensten te verplichten financiële bijdragen te leveren voor de promotie van Europese werken, mits daarbij de beginselen van evenredigheid en non-discriminatie in acht worden genomen.

De Raad van State stelt zich de vraag of de in de AVMD-richtlijn vervatte regeling om te bepalen welke lidstaat bevoegd is voor het opleggen van een verplichte financiële bijdrage, ook kan dienen om de bevoegdheidsverdeling binnen België te bepalen (voor een dienst die aangeboden wordt vanuit een andere lidstaat van de EU of de EER). In het heersende stelsel van exclusieve bevoegdheden kan elke rechtssituatie maar door één wetgever geregeld worden. Als een regeling tot de bevoegdheid van meerdere gemeenschappen kan behoren, moet worden uitgemaakt waar het zwaartepunt van de geregelde rechtsverhouding ligt. In dat verband stelde de Raad van State de vraag hoe het criterium "gericht zijn op het Nederlandse taalgebied" zou worden ingevuld. In antwoord daarop werd verwezen naar diverse criteria die worden aangehaald in de AVMD-richtlijn en in de digitaalmediadienstverordening, onder meer: de herkomst van de televisiereclame- en/of abonnementsgelden, de hoofdtaal van de dienst, programma's of commerciële communicatie die specifiek gericht zijn op het publiek van de lidstaat van

ontvangst, het gebruik van een bepaalde munteenheid of het gebruik van een relevant topleveldomein. Op basis van deze informatie is de Raad van State van mening dat het aanknopingspunt “gericht zijn op het Nederlandse taalgebied” in overeenstemming is met de bevoegdheidsverdeling, maar dat dit duidelijker moet worden uitgewerkt in de tekst van het voorontwerp.

Om tegemoet te komen aan de opmerking van de Raad van State met betrekking tot de territoriale bevoegdheid binnen België (zie 5.3) en met het oog op een consistente tekst werd “gericht zijn op het Nederlandse taalgebied” vervangen door “aanbieden van diensten in het Nederlandse taalgebied”. Deze louter tekstuele wijziging van dit begrip zal worden verduidelijkt in de memorie van toelichting.

5.2. Voor wat betreft aanbieders die gevestigd zijn buiten de EU of de EER, stelt de Raad van State dat het aanknopingspunt aan de hand waarvan deze aanbieders onder het toepassingsgebied van de stimuleringsregeling worden gebracht, een voldoende nauwe band moet vertonen met de territoriale rechtsmacht van België. Aangezien het aanknopingspunt dat hier aanvankelijk werd gebruikt (“gericht zijn op het Nederlandse taalgebied”) ontleend is aan het Europees Unierecht, is volgens de Raad van State aan deze vereiste voldaan. Zoals hierboven toegelicht werd dit criterium vervangen door “diensten aanbieden in het Nederlandse taalgebied”.

5.3. Voor wat betreft aanbieders die zijn gevestigd in België en die niet onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen met toepassing van de artikelen 150/1 en 176/3 van het mediadecreet, stelt de Raad van State dat de ontworpen regeling geen doorgang kan vinden in de mate dat ze ook van toepassing is op particuliere omroeporganisaties en aanbieders van videoplatformdiensten die niet zijn gevestigd in het Nederlandse of tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Waar de richtlijn audiovisuele mediadiensten het mogelijk maakt dat meerdere lidstaten eenzelfde in de Europese Unie gevestigde marktdeelnemer aan een verplichte financiële bijdrage onderwerpen, sluit de bevoegdheidsverdeling in België volgens de Raad in beginsel uit dat meerdere gemeenschappen hetzelfde zouden doen ten aanzien van eenzelfde in België gevestigde marktdeelnemer. Het gevolg daarvan zou immers kunnen zijn dat een investeerder zowel door de gemeenschap die bevoegd is voor het taalgebied waarin hij is gevestigd, als door de gemeenschap die bevoegd is voor het taalgebied waarop hij zich richt, aan een verplichte financiële bijdrage wordt onderworpen. Met toepassing van de ontworpen regeling zou een investeerder die is gevestigd in het Franse of Duitse taalgebied, en dus niet onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap valt in de zin van de artikelen 150/1 en 176/3 van het decreet van 27 maart 2009, maar die ook diensten aanbiedt gericht op het Nederlands taalgebied, worden onderworpen aan de verplichte financiële bijdrage, terwijl hij mogelijk eveneens wordt onderworpen aan een gelijkaardige regeling van de Franse of Duitstalige Gemeenschap. De Raad wijst er in dat verband op dat uit het feit dat de omzet die als grondslag dient voor de jaarlijkse bijdrage wordt berekend (enkel) rekening houdend met “de inkomsten van diensten die aangeboden worden aan inwoners in het Nederlandse taalgebied” nog niet zou volgen dat de Vlaamse Gemeenschap bevoegd zou zijn. Overigens kan de ontworpen regeling volgens de Raad niet garanderen dat de investeerder, die per hypothese in het Franse of Duitse taalgebied is gevestigd, door de Franse of Duitstalige Gemeenschap slechts zou worden gehouden tot een financiële bijdrage die wordt berekend op een omzet die met een door de Vlaamse Gemeenschap opgelegde bijdrage rekening houdt.

Dit advies van de Raad van State kan op twee manieren worden gelezen. Het advies kan zo worden gelezen dat particuliere omroeporganisaties en aanbieders van videoplatformdiensten die niet zijn gevestigd in het Nederlandse of tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad onder geen enkel beding onder de toepassing van de ontworpen regeling kunnen vallen, zelfs al bieden zij diensten aan die gericht zijn op het Nederlandse taalgebied. Deze lezing van het advies van de Raad van State zou er echter kunnen toe leiden dat particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden of aanbieders van videoplatformdiensten die met toepassing van de artikelen 150/1 of 176/3 onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen, de Vlaamse

stimuleringsregeling eenvoudig kunnen ontwijken door zich te vestigen in de Franse of Duitstalige Gemeenschap. Het advies van de Raad van State kan evenwel ook zo worden gelezen dat de ontworpen regeling, zoals ze is vormgegeven, onvoldoende waarborgen bevat dat een in België gevestigde marktdeelnemer voor dezelfde diensten slechts door één gemeenschap aan een verplichte financiële bijdrage kan worden onderworpen en enkel gehouden is tot een financiële bijdrage die wordt berekend op een omzet die gerealiseerd wordt uit het aanbod van diensten aan inwoners uit die eigen gemeenschap. In die tweede lezing die het meest overtuigend lijkt, kan de regeling wel degelijk worden toegepast op particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden en aanbieders van videoplatformdiensten die zijn gevestigd buiten het Nederlandse of tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, maar volstaat het om duidelijker in de tekst van het voorontwerp aan te geven dat de stimuleringsregeling voor wat betreft deze organisaties en diensten enkel van toepassing is op de diensten die zij aanbieden in het Nederlandse taalgebied of het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Met die aanpassing wordt uitgesloten dat meerdere gemeenschappen een in België gevestigde marktdeelnemer voor dezelfde diensten aan een verplichte financiële bijdrage zouden onderwerpen en aan een bijdrage zouden onderwerpen die mede gebaseerd is op de omzet die deze diensten realiseren bij het publiek in een ander taalgebied. Het criterium “diensten aanbieden in het Nederlandse taalgebied of het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad” sluit aan bij de aard en het onderwerp van de toegewezen materiële gemeenschapsbevoegdheid. Een variant erop wordt eveneens gebruikt in de AVMD-richtlijn om te bepalen welke lidstaat bevoegd is om verplichte financiële bijdragen op te leggen. Op die manier wordt ook vermeden dat particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden of aanbieders van videoplatformdiensten die met toepassing van de artikelen 150/1 of 176/3 onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen, de Vlaamse stimuleringsregeling eenvoudig kunnen ontwijken door zich te vestigen in de Franse of Duitstalige Gemeenschap.

6. De Raad van State leidt uit de memorie van toelichting bij het voorgelegde ontwerpdecreet af dat het de bedoeling is om investeringen in Vlaamse audiovisuele producties aan te moedigen. Deze begunstiging van Vlaamse audiovisuele producties is echter niet opgenomen in het voorontwerp, maar vloeit voort uit een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering dat later aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State voor advies zal worden voorgelegd. Om die reden kan de Raad van State de beperking van de steun tot Vlaamse audiovisuele producties op dit moment niet onderzoeken, en maakt hij op dat punt een voorbehoud. De Raad van State stelt wel dat de begunstiging van Vlaamse audiovisuele producties uit de tekst van het aan te nemen decreet zelf moet blijken, en niet voor het eerst bij besluit van de Vlaamse regering kan worden ingevoerd.

Er zijn 2 aspecten aan deze opmerking:

1. De beperking tot Vlaamse producties

Ook de Europese Commissie stelde in haar advies met toepassing van richtlijn EU 2015/1535 vast dat aan de bijdrageverplichting alleen kan worden voldaan door te investeren in een “Vlaams productieproject”, terwijl artikel 13.2 AVMD enkel verwijst naar financiële steun voor de productie van Europese werken en niet voor de productie van nationale films en audiovisuele activiteiten. De Commissie verwijst vervolgens naar vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJ-EU) volgens dewelke inperkingen van de vrijheid van diensten gerechtvaardigd kunnen zijn als zij een legitiem algemeen belang, zoals culturele en taalkundige verscheidenheid, nastreven. Het HvJ-EU heeft in het verleden geoordeeld dat de bescherming van de taalkundige verscheidenheid beperkingen van het vrije verkeer van diensten kan rechtvaardigen, zolang de nationale maatregelen evenredig zijn. Volgens de Europese Commissie kan dezelfde redenering worden gevolgd met betrekking tot verplichtingen die aan grensoverschrijdende aanbieders worden opgelegd om financieel bij te dragen aan Europese producties, mits de beginselen van non-discriminatie en evenredigheid worden geëerbiedigd. De Commissie stelt dat een dergelijk groot aandeel van de Vlaamse productieprojecten (100 %) in vergelijking met het aantal Europese producties die van de investeringsverplichtingen genieten, gerechtvaardigd moet worden en

evenredig moet zijn. De evenredigheid van deze keuze om de investeringsverplichting uitsluitend van toepassing te maken op Vlaamse productieprojecten vereist een aanvullende motivering. De beperking van de stimuleringsregeling tot Vlaamse productieprojecten is dus niet noodzakelijk problematisch, mits dit voldoende verantwoord wordt. Deze aanvullende motivering zal omstandig worden uitgewerkt samen met het besluit van de Vlaamse Regering.

2. Het invoeren van deze beperking via een besluit van de Vlaamse Regering

Volgens de Raad van State moet de begunstiging van Vlaamse audiovisuele producties uit het voorgelegd decreet zelf blijken, en kan dit niet voor het eerst bij besluit van de Vlaamse regering worden ingevoerd. De Raad maakte dezelfde opmerking in zijn advies bij het besluit van de Vlaamse Regering van 21 maart 2014: het is volgens hem twijfelachtig of de Vlaamse Regering kan eisen dat de coproductieprojecten als Vlaams moeten worden gekwalificeerd, gelet op het feit dat dit niet opgelegd wordt in het decreet. De Vlaamse Regering repliceerde daar toen op dat de delegatie aan de Vlaamse Regering om de nadere modaliteiten te bepalen m.b.t. de procedure voor indiening, beoordeling en erkenning van deze productieprojecten, wel degelijk toelaat om van de coproductieprojecten te eisen dat deze Vlaamse coproductieprojecten zijn, mits het Vlaams zijn van deze projecten als ontvankelijkheidsvoorwaarde te stellen (het was aanvankelijk opgenomen in de definitie van coproductieprojecten). Om tegemoet te komen aan deze bedenking van de Raad van State werd het Vlaams karakter van de coproductieprojecten expliciet als ontvankelijkheidsvoorwaarde opgenomen in het BVR van 21 maart 2014. Naar analogie hiermee wordt het Vlaams karakter van de productieprojecten nu uitdrukkelijk meegenomen in het ontworpen artikel 188/2. Er wordt eveneens een expliciete delegatie opgenomen in hetzelfde artikel voor de Vlaamse Regering om de criteria te bepalen op basis waarvan een productieproject als een Vlaams productieproject gekwalificeerd kan worden.

7. De Raad van State merkt op dat investeerders (zowel dienstenverdelers, aanbieders van niet-lineaire mediadiensten en aanbieders van videoplatformdiensten) zich de eerste twee jaar van hun activiteiten kunnen onttrekken aan de verplichte financiële bijdrage, aangezien de verplichte financiële bijdrage wordt berekend op het aantal abonnees twee jaar voorafgaand aan de productie van de audiovisuele werken, respectievelijk op grond van de omzet die wordt gerealiseerd in het tweede jaar dat voorafgaat aan het jaar van de deelname aan de audiovisuele productie. De Raad van State meent dat hierdoor investeerders die dezelfde activiteiten aanbieden verschillend worden behandeld, louter omdat de ene eerder op de markt is verschenen dan de andere.

Omwille van praktische en boekhoudkundige redenen is echter niet mogelijk om eerder dan twee jaar voorafgaand inzage te verkrijgen in het aantal abonnees, respectievelijk de gerealiseerde omzet. Deze overweging kan worden verantwoord in het licht van het gelijkheids- en niet-discriminatiebeginsel aangezien op grond van dit principe ook ongelijke situaties niet op dezelfde manier mogen worden behandeld. Het is met name zo dat geconsolideerde ondernemingen die reeds op de markt aanwezig zijn en van wie de cijfers reeds gekend zijn inderdaad eerder zullen bijdragen dan nieuwe spelers op de markt. Het is echter van belang om nieuwe initiatieven slaagkansen te geven. Zoals de Raad van State opmerkt kunnen sommige ondernemingen, die voldoen aan de noodzakelijk criteria, gebruik maken van de vrijstelling voor micro-ondernemingen, die wordt ingevoerd bij het ontworpen artikel 188/2, §3, eerste lid, 1°, a) van het mediadecreet. Er moet echter worden opgemerkt dat nieuwe toetreders niet per definitie micro-ondernemingen zullen zijn en ook andere ondernemingen de mogelijkheid moeten worden geboden om op een niet meer nadelige wijze tot de markt te kunnen toetreden.

8. De Raad van State merkt op dat in het voorontwerp van decreet wordt verwezen naar het decreet van 27 maart 2009 zoals "het laatst gewijzigd bij decreet van 12 februari 2021", terwijl er ook later nog wijzigingen hebben plaatsgevonden. Het betrof hier een materiële vergissing die wordt rechtgezet door telkens correct te verwijzen naar de meest recente wijziging van 18 november 2022.

9. De Raad van State raadt aan om de formulering “modaliteiten” in de diverse artikelen van het voorontwerp van decreet te vervangen door “regels”. Teneinde hieraan tegemoet te komen wordt de formulering consequent aangepast doorheen de tekst van het voorontwerp van decreet.
10. De Raad van State merkt op dat het aangewezen is om te verduidelijken dat het voorontwerp van decreet strekt tot gedeeltelijke omzetting van de richtlijn audiovisuele mediadiensten. Om hieraan tegemoet te komen wordt in artikel 1 van het voorontwerp van decreet de volgende passage toegevoegd: “Het zet gedeeltelijk de bepalingen om van de Richtlijn 2010/13/EU van het Europees Parlement en de Raad van 10 maart 2010 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (richtlijn audiovisuele mediadiensten).”.
11. De Raad van State heeft vragen bij de definitie van het begrip “onafhankelijke producent” in het ontworpen artikel 2, 49°, b), 2) van het mediadecreet. De Raad verwijst in dat verband naar artikel 17 van de Richtlijn-AVMD en naar considerans 71 van dezelfde richtlijn waarin wordt bepaald dat de lidstaten, bij de definitie van het begrip “onafhankelijke producent” naar behoren rekening moeten houden met criteria als de eigendom van het productiebedrijf, de hoeveelheid programma’s die aan dezelfde omroeporganisatie wordt geleverd en de eigendom van secundaire rechten. De Raad van State stelt dat de criteria “hoeveelheid programma’s die aan dezelfde omroeporganisatie wordt geleverd” en “eigendom van secundaire rechten” weinig tot geen weerklank krijgen in de definitie in het ontworpen artikel 2, 49°, en dat een “beperkte bewezen gemiddelde jaaromzet” van de televisieomroeporganisatie zelfs kan volstaan om een producent die van die televisieomroeporganisatie afhankelijk is, alsnog als onafhankelijk te kwalificeren. De Raad van State vraagt om afdoende toe te lichten waarom dit criterium in overeenstemming is met de onafhankelijkheid zoals bedoeld in de Richtlijn-AVMD.
- Zoals de Raad van State zelf aangeeft, hebben consideransen van een richtlijn geen formeel bindend karakter. Daarnaast is de opsomming van mogelijke criteria in considerans 71 niet limitatief, en moet de quotaverplichting in artikel 17 “telkens wanneer dat mogelijk is”, en “geleidelijk, aan de hand van passende criteria worden bereikt, rekening houdende met de verantwoordelijkheid van de televisie-omroeporganisaties jegens hun publiek inzake voorlichting, vorming, cultuur en amusement”. Op basis hiervan is gezocht naar criteria die best passen voor de Vlaamse situatie. In de Vlaamse markt kan voor de definitie van onafhankelijke producent niet zonder meer rekening gehouden worden met het absolute aantal programma’s dat deze aan een omroeporganisatie levert. Sommige producenten kunnen met hun werk, vanwege de aard ervan (vb. documentaires) maar bij één omroeporganisatie terecht, bijvoorbeeld de openbare omroep. Dit neemt niet weg dat deze producenten op basis van andere criteria toch als onafhankelijk kunnen gekwalificeerd worden.
- Het criterium “hoeveelheid programma’s die aan dezelfde omroeporganisatie wordt geleverd” is onrechtstreeks wel opgenomen in het ontworpen artikel 2, 49°, b), 1). Als de gemiddelde jaaromzet die een producent maakt met audiovisuele producties voor minder dan 25% gerealiseerd wordt bij een omroeporganisatie waarvan hij afhankelijk is, dan kan hij zich als autonome marktspeler gedragen. Een eventueel wegvallen van de betrokken omroeporganisatie brengt het voortbestaan van de producent niet in gevaar. Daarom kan hij toch als onafhankelijk worden beschouwd. Het realiseren van een zekere omzet bij een omroeporganisatie houdt verband met de hoeveelheid programma’s die daaraan geleverd worden.
- Voor wat betreft het ontworpen artikel 2, 49°, b), 2) waarin gesteld wordt dat een producent toch als onafhankelijk moet gekwalificeerd worden wanneer de televisieomroeporganisatie waarvan hij afhankelijk is, een beperkte bewezen gemiddelde jaaromzet heeft (nl. maximaal 10 miljoen euro), wordt verwezen naar de richtsnoeren van de Europese Commissie voor het toezicht op de toepassing van de artikelen 16 en 17 van de Richtlijn-AVMD. De Commissie stelt in die tekst dat een producent met belangen in omroepactiviteiten als een onafhankelijke producent zal beschouwd worden als deze belangen niet zijn hoofdactiviteit uitmaken. Wanneer de omroeporganisatie in kwestie een beperkte jaaromzet heeft, impliceert dit meteen dat de belangen van de producent daarin slechts van beperkte waarde kunnen zijn en dus niet zijn hoofdactiviteit zullen uitmaken. In functie van de leefbaarheid van de audiovisuele sector, moet

het mogelijk zijn dat een grote producent een belang verwerft in een relatief bescheiden omroep. Zo lang dit belang niet de hoofdactiviteit van de producent uitmaakt, blijft deze onafhankelijk.

12. Om tegemoet te komen aan de opmerking van de Raad van State werd een leesteken toegevoegd aan het einde van het eerste lid van het ontworpen artikel 2, 49°, b), 1).
13. De Raad van State bevestigt dat het aangewezen is om het begrip 'productieproject' te definiëren. De definitie zoals nu opgenomen in het voorgesteld artikel 2, 29°/2 van het mediadecreet biedt volgens de Raad van State echter geen meerwaarde. Teneinde duidelijkheid te scheppen over wat begrepen moet worden onder 'productieproject', wordt de volgende definitie ingevoerd: "een project dat voorgelegd of uitgevoerd wordt in het kader van de toepassing van artikel 188/2, §1, eerste lid, 1° en dat voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald door de Vlaamse Regering".
14. Op grond van de opmerking van de Raad van State wordt in het ontworpen artikel 2, 45°/2 "bijhet" en "omtoe" vervangen door "bij het" en "om toe".
15. De Raad van State merkt op dat reeds een punt 54° bestaat in artikel 2 van het mediadecreet waardoor de definitie van het begrip "audiovisueel werk" moet worden ondergebracht in een nieuw in te voegen punt 55°, tenzij de stellers van het voorontwerp er de voorkeur aan geven opnieuw aan te knopen bij een alfabetische volgorde van de definities, in welk geval gekozen moet worden voor een nieuw in te voegen punt 1°/5/1. Bijgevolg wordt in de plaats van een nieuw punt 54°, een nieuw punt 1°/5/1 ingevoerd in artikel 2, 1° van het voorontwerp van decreet.
16. De Raad van State heeft bedenkingen bij de wijziging van artikel 155 van het mediadecreet, dat artikel 17 van de Richtlijn-AVMD omzet. Dit artikel wordt zodanig gewijzigd dat televisieomroeporganisaties, voor het behalen van het quotum van 10% Europese producties van onafhankelijke producenten, niet alleen een beroep mogen doen op producenten die volledig onafhankelijk zijn, maar ook op producenten die enkel onafhankelijk zijn van de televisieomroeporganisatie die de productie uitzendt. Volgens de Raad van State staat dit op gespannen voet met artikel 17 AVMD-Richtlijn dat verwijst naar "Europese producties die door van de televisie-omroeporganisaties onafhankelijke producenten zijn vervaardigd", hetgeen onafhankelijkheid van het geheel van televisieomroeporganisaties suggereert. De Raad van State stelt dat uit considerans 17 van de AVMD-Richtlijn niet volgt dat de onafhankelijkheid enkel moet worden beoordeeld ten opzichte van de televisieomroeporganisatie die de productie uitzendt, en dat bovendien deze interpretatie tot gevolg zou kunnen hebben dat televisieomroeporganisaties het quotum kunnen bereiken zonder daarvoor beroep te moeten doen op producenten die van geen enkele televisieomroeporganisatie afhankelijk zijn.
De toepassing van de quotaverplichting zoals opgenomen in het gewijzigde artikel 155 van het mediadecreet is niet onverenigbaar met artikel 17 AVMD-Richtlijn, nu de verplichting van artikel 17 wordt verzacht door de toevoeging "telkens wanneer dat mogelijk is". Bovendien moeten krachtens recital (71) lidstaten bij de definitie van "onafhankelijke producent" rekening houden met o.m. het criterium van de eigendom van het productiebedrijf. In het nieuwe systeem gebeurt dat ook. Een productie van een producent die verbonden is met een televisieomroep, zal niet worden meegerekend bij de quota voor onafhankelijke producties van die omroep.
Het huidige artikel 155 van het mediadecreet wordt in de praktijk reeds zo toegepast dat alle producties van producenten die onafhankelijk zijn van de televisieomroeporganisatie die het quotum moet naleven, worden meegerekend voor het bereiken van dat quotum. Met toepassing van artikel 16.3 van de Richtlijn AVMD rapporteert de Vlaamse Regulator voor de Media daarover om de twee jaar aan de Europese Commissie. De Europese Commissie heeft nooit vragen gesteld bij deze rapporteringen.
17. De Raad van State stelt dat in artikel 4, 1° van het voorontwerp van decreet "telkens vervangen" moet worden geschreven in plaats van "vervangen". Om hieraan tegemoet te komen werd dit overeenkomstig gewijzigd.

18. De Raad van State merkt op dat in het ontworpen artikel 157, §1, tweede lid van het mediadecreet gebruik wordt gemaakt van een drempel van 0,5% van het aantal inwoners van het Nederlands taalgebied om de televisieomroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden te ontslaan van hun verplichtingen opgelegd in het eerste lid. Hiermee wordt afgeweken van de drempel van 1% van het aantal actieve gebruikers dat door de dienst wordt bereikt zoals voorgesteld door de Europese Commissie. De Raad van State vraagt om de verhouding tussen de voorgestelde regeling en de methode van de Europese Commissie verder te verduidelijk in de memorie van toelichting door toe te lichten wie een actieve gebruikers is van de bedoelde diensten.

Om hieraan tegemoet te komen werd de bestaande passage in de memorie van toelichting aangevuld waardoor deze er als volgt uitziet: “De richtsnoeren van de Europese Commissie indachtig, zal voor het bepalen van het totaal aantal actieve gebruikers van particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden, gebruik worden gemaakt van een gestandaardiseerde 0,5%-drempel toegepast op het totaal aantal inwoners van het Nederlandse taalgebied. Op deze manier wordt vermeden dat personen die actieve gebruikers zijn van meerdere particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden dubbel worden geteld aangezien wordt gewerkt met het maximaal aantal mogelijke actieve gebruikers, namelijk het aantal inwoners van het Nederlandse taalgebied. Dit is niet enkel een werkbaar systeem voor de Vlaamse Regulator voor de Media, maar zorgt ook voor duidelijkheid en rechtszekerheid voor investeerders waarbij de ratio van de richtsnoeren van de Europese Commissie in het achterhoofd wordt gehouden. Het is namelijk niet mogelijk om het totaal aantal actieve gebruikers van particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden te overschouwen zonder dat het gevaar voor dubbel telling bestaat. Bovendien hanteert de Europese Commissie zelf, in het kader van de Digital Services Act, vaste drempels voor het classificeren van bv. de VLOPs (very large online platforms), in plaats van drempels gebaseerd op percentages van totaal actieve gebruikers. Daarnaast zegt de Europese Commissie in zijn methodologie dat in een VOD-omgeving het aantal gebruikers/kijkers van een bepaalde dienst een maatstaf voor de verkoop ervan is. Het publiek kan met name worden bepaald op basis van het aantal actieve gebruikers van een bepaalde dienst, bijvoorbeeld het aantal betalende abonnees van SVOD. Het totale aantal actieve gebruikers van SVOD-diensten in Vlaanderen is niet te berekenen door het aantal actieve gebruikers van de verschillende SVOD-diensten op te tellen. Zo wordt mogelijk een getal bekomen dat groter is dan het aantal inwoners van Vlaanderen. Consumenten kunnen immers op meerdere SVOD-diensten geabonneerd zijn. Op grond van de methodologie van de Europese Commissie kan ervan uit worden gegaan dat de betalende abonnee het hoofd van het huishouden is. Er zijn in 2023 2.926.471 private huishoudens in het Nederlandse taalgebied. Dat is slechts 43% van het aantal inwoners van het Nederlandse taalgebied in 2023 (6.774.807), ervan uitgaande dat iedereen een actieve gebruiker zou zijn. Wat maakt dat de gekozen drempel van 0,5% van het aantal inwoners van het Nederlandse taalgebied, vermoedelijk hoger uitkomt dan de 1%-drempel van het totale aantal actieve gebruikers van SVOD-diensten volgens de methodologie van de Europese Commissie (0,5% van 6.774.807 = 33.874 > 1% van 2.926.471 = 29.265). De Vlaamse drempel zou in dat geval dus zelfs strenger zijn.”.

19. In artikel 4, 5° van het voorontwerp van decreet wordt “wordt de zinsnede” vervangen door “worden de woorden” en “de zinsnede” door “de woorden”, teneinde tegemoet te komen aan de opmerking geformuleerd door de Raad van State.
20. De Raad van State wijst erop dat in artikel 4, 7° van het voorontwerp van decreet verwezen wordt naar de “nieuwe paragraaf 2”, terwijl onder 4° van datzelfde artikel, paragraaf 2 wordt opgeheven. Bovendien voorziet het voorontwerp van decreet niet in een vernummering. Om deze materiële vergissing recht te zetten zal worden verwezen naar “paragraaf 3”.
21. De Raad van State merkt op dat de ontworpen paragrafen 2, 3, 4 en 6 van artikel 188/1 van het mediadecreet niet het toepassingsgebied van de eengemaakte stimuleringsregeling uitmaken en bijgevolg dus beter worden ondergebracht onder de bij artikel 6 van het onderliggende

wijzigingsdecreet ingevoegde titel II “algemene bepalingen”. Bijgevolg werden de paragrafen 2, 3, 4 en 6 opgenomen onder titel II in een nieuw artikel 188/2. Ook de overige artikelen werden aangepast teneinde in overeenstemming te zijn met deze nieuwe nummering.

22. De Raad van State stelt dat het ontworpen artikel 188/1, §2, tweede lid moet getoetst worden aan de Cultuurpactwet van 16 juli 1973. Aangezien het stimuleren van de audiovisuele sector onder toepassing van die wet valt, moet het voorontwerp van decreet daar volgens de Raad van State mee verenigbaar zijn. De Raad van State poneert dat in zoverre het ontworpen artikel 188/1, §2, tweede lid, een rechtsgrond moet bieden voor een regeling van subsidiëring bij beheersovereenkomst, dit in strijd is met de beginselen die de uitoefening van de normatieve functie beheersen, en met de Cultuurpactwet.

Het ontworpen artikel 188/1, §2, tweede lid heeft geenszins als doel een rechtsgrond te creëren voor de subsidiëring van de audiovisuele sector bij beheersovereenkomst. Hoe het Vlaams Audiovisueel Fonds zijn middelen verdeelt, is niet het voorwerp van dit ontwerp van decreet. Aspecten inzake subsidiëring door het Vlaams Audiovisueel Fonds worden geregeld in het VAF-decreet van 13 april 1999. De financiële bijdrage aan het Vlaams Audiovisueel Fonds is bovendien slechts een alternatief/subsidiair voor investeerders die niet kiezen voor de rechtstreekse financiële bijdrage aan de productie van audiovisuele werken.

23. De Raad van State stelt de vraag waarom de Vlaamse Regering pas in het tweede lid van §5 van het ontworpen artikel 188/1 wordt gemachtigd tot “verdere invulling van het begrip ‘audiovisuele werken’”, terwijl dit begrip in verschillende andere bepalingen van het voorontwerp van decreet wordt gehanteerd, en reeds voor het eerst in het eerste lid. Bovendien wordt opgemerkt dat de Vlaamse Regering gebonden is aan de definitie van “audiovisueel werk”, ingevoerd bij artikel 2, 4° van het voorontwerp van decreet.

Teneinde in overeenstemming te zijn met hetgeen werd opgemerkt in randnummer 11 van het advies van de Raad van State en wordt beantwoord in randnummer 6 van onderliggende nota en de aanpassingen die op grond daarvan werden doorgevoerd, zal de delegatie zoals opgenomen in het voormalige ontworpen artikel 188/1, §5, tweede lid worden geschrapt.

24. De Raad van State acht de “gelijkwaardige financiële bijdrage” van 7 miljoen euro waarvoor de investeerder geacht wordt gekozen te hebben indien de gegevens en bewijsstukken niet tijdig werden ingediend en die moet worden betaald aan het VAF, niet in redelijke verhouding tot de tekortkoming. Het betreft met name geen “gelijkwaardige” bijdrage in vergelijking met het alternatief. Een evenredige sanctie volgens de Raad van State bij het niet respecteren van de aangiftetermijn, behoudens overmacht, kan bijvoorbeeld een procentuele verhoging van de verplichte financiële bijdrage zijn. Bovendien acht de Raad van State de termijn van vijf dagen na de kennisgeving waarbinnen investeerders kunnen aantonen dat ze voldoen aan één van de uitsluitingsgronden, overdreven kort. In het licht van de rechtszekerheid wordt aangeraden om een redelijke termijn toe te kennen.

Er moet vooreerst verduidelijkt worden dat de door de Raad van State voorgestelde oplossing in de praktijk geen doorgang zou kunnen vinden. Indien echter niet of niet tijdig over de vereiste gegevens en bewijsstukken wordt beschikt teneinde de verschuldigde financiële bijdrage te bepalen, is het tevens onmogelijk om een procentueel hoger bedrag op te leggen dan hetgeen verschuldigd is op grond van wat kan worden afgeleid uit de vereiste gegevens en bewijsstukken. Door, net zoals in de huidige regeling van het mediadecreet, te werken met een forfaitair bedrag stelt dit probleem zich niet. De verhoging van het forfaitair bedrag ligt in lijn met de verdubbeling van de maximale bijdragen. Om tegemoet te komen aan de opmerking vanwege de Raad van State wordt ervoor geopteerd om alle investeerders de mogelijkheid te verlenen om binnen de tien werkdagen na de kennisgeving door de Vlaamse Regulator voor de Media dat de vereiste gegevens en bewijsstukken zoals vermeld in artikel 188/3, eerste lid onder 1° en 2° niet tijdig werden ingediend, aan te tonen dat zij voldoen aan één van de uitsluitingsgronden van artikel 188/1, §2 teneinde te vermijden dat men “wordt geacht gekozen te hebben” voor de forfaitaire bijdrage.

25. De Raad van State wijst erop dat in het ontworpen artikel 188/2, lid 1, 3° van het mediadecreet “voorafgaat” moet worden geschreven in plaats van “vooraf gaat”. Het voorontwerp van decreet wordt in deze zijn gewijzigd.
26. De Raad van State merkt op dat de woorden “en in het tweede lid” in de eerste zin van het ontworpen artikel 188/2, lid 6 van het mediadecreet moeten worden geschrapt. Bovendien moet in de laatste zin van hetzelfde lid worden geschreven “Vlaamse Regulator voor de Media” in plaats van “Vlaamse Regulator”. Het onderhavige lid wordt in deze zin aangepast teneinde tegemoet te komen aan deze opmerkingen.
27. De Raad van State wijst erop dat de woorden “betreffende de” verkeerdelijk aan elkaar werden geschreven in het ontworpen artikel 188/2, lid 6 van het mediadecreet. Bovendien moet het lid worden afgesloten met een aanhalingsteken. Deze wijzigingen worden overeenkomstig doorgevoerd.
28. Door de Raad van State wordt opgemerkt dat in het ontworpen artikel 188/4, §1, lid 3, 1° van het mediadecreet de woorden “rechtspersoon heeft” moet worden vervangen worden door “rechtspersoonlijkheid hebben”. Om hieraan tegemoet te komen, wordt deze wijziging doorgevoerd.
29. De Raad van State merkt op dat in het voorliggende voorontwerp van decreet verwezen wordt naar “eindapparatuur met interactieve computerfuncties voor toegang tot televisiediensten” in artikel 188/4, §1, derde lid, 2°. In artikel 2, 7°/2, van het mediadecreet wordt echter voorzien in definitie van dit begrip. Deze bepaling zal in werking treden op 28 juni 2025. Om tegemoet te komen aan de opmerking van de Raad van State wordt bepaald dat artikel 2, 7°/2 in werking treedt op een datum die de Vlaamse Regering vaststelt en uiterlijk op 1 januari 2025.
30. De Raad van State meent dat in het ontworpen artikel 188/4, §1, vijfde lid, *in fine* van het mediadecreet “aanbiedt” in plaats van “aanbieden” moet worden geschreven. Het klopt dat “de particuliere omroeporganisatie die niet-lineaire televisiediensten” waarop het werkwoord betrekking heeft geen meervoud is. In plaats van de suggestie van de Raad van State te volgen en het werkwoord aan te passen naar “aanbiedt”, zal van het onderwerp meervoud worden gemaakt: “de particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten”.
31. De Raad van State merkt op dat, hoewel er in het ontworpen artikel 188/1, §1 van het mediadecreet betreffende het toepassingsgebied, een onderscheid wordt gemaakt tussen aanbieders die wel, en aanbieders die niet onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen, dergelijk onderscheid niet wordt gemaakt in het ontworpen artikel 188/2 van het mediadecreet voor de berekening van de omzet op basis waarvan het te betalen bedrag wordt bepaald. De bepaling wordt volgens de Raad van State het best toekomstbestendig gemaakt door alsnog in die hypothese te voorzien.
Om tegemoet te komen aan deze opmerking wordt een nieuwe paragraaf 3 ingevoerd teneinde te bepalen met welke inkomsten rekening zal worden gehouden voor de berekening van de omzet.
32. Op grond van de opmerking vanwege de Raad van State wordt in het ontworpen artikel 188/5, §2, *in fine* van het mediadecreet “het videoplatform” vervangen door “de videoplatformdienst”.
33. De Raad van State stelt dat de bewoording “van dit decreet” in het ontworpen artikel 188/6 van het mediadecreet moet worden weggelaten. Deze overweging wordt dan ook geschrapt.
34. De Raad van State merkt op dat in het ontworpen artikel 188/6, tweede lid van het mediadecreet de bedragen eerst moeten worden vermenigvuldigd met het in het eerste lid van hetzelfde artikel bedoelde prijsindexcijfer en dat het resultaat vervolgens moet worden gedeeld door dat prijsindexcijfer. Bovendien is het de Raad van State niet duidelijk waarom als aanvangsindexcijfer

wordt gekozen voor het indexcijfer van februari 2024, terwijl het de bedoeling lijkt om jaarlijks het indexcijfer van januari als nieuw indexcijfer te gebruiken.

Om tegemoet te komen aan deze opmerkingen van de Raad van State werd het ontworpen artikel 188/6 van het mediadecreet aangepast in volgende zin: “De indexatie, vermeld in het eerste lid, gebeurt door de bedragen, vermeld in artikel 188/3, 188/4 en 188/5 van dit decreet, te vermenigvuldigen met het voormelde prijsindexcijfer dat is vastgesteld voor de maand januari van het lopende jaar, en door dat resultaat te delen door het hierboven vermeld prijsindexcijfer vastgesteld voor de maand februari van het jaar 2024.”

35. Teneinde tegemoet te komen aan de opmerking van de Raad van State waarin wordt gesteld dat in deel IV/1, ingevoegd bij artikel 6 van het voorontwerp van decreet, een titel IV “Evaluatie” dient te worden ingevoerd, eerder dan dit op te nemen als hoofdstuk V in titel II, werd deze wijziging overeenkomstig doorgevoerd.
36. De Raad van State merkt op dat in het ontworpen artikel 188/7 mediadecreet, de woorden “van dit decreet” geschrapt moeten worden. Om hieraan tegemoet te komen werden deze woorden overeenkomstig geschrapt.
37. De Raad van State stelt dat de formulering “de zinsnede” in artikel 22, 1° van het voorontwerp van decreet vervangen dient te worden door “de woorden”. Teneinde hieraan tegemoet te komen werd deze wijziging overeenkomstig doorgevoerd.
38. Om tegemoet te komen aan de opmerking vanwege de Raad van State waarin er wordt gewezen op het ontbreken van een puntkomma in artikel 22, 2° en 4° van het voorontwerp van decreet, zal een puntkomma worden toegevoegd aan het einde van de bepaling.
39. Zoals opgemerkt door de Raad van State zal het woord “geschrapt” in artikel 22, 2° van het voorontwerp van decreet worden vervangen door “opgeheven”.
40. De Raad van State merkt op dat artikel 11, 1°, van het voorontwerp van decreet ‘tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie tot gedeeltelijke uitvoering van [de] digitaledienstenverordening’ tevens een punt 24° invoegt in artikel 218, §2, eerste lid mediadecreet. Om tegemoet te komen aan de opmerking van de Raad van State wordt punt 24° hernummerd naar 25°, punt 25° naar punt 26° en punt 26° naar punt 27°.
41. De Raad van State merkt op dat in het ontworpen artikel 218, §2, 26° van het mediadecreet, “lid 1” en “lid 2” vervangen moet worden door “eerste lid” respectievelijk “tweede lid”. Deze aanpassing wordt overeenkomstig doorgevoerd teneinde hieraan tegemoet te komen.
42. In artikel 23 van het voorontwerp van decreet, wordt op grond van de opmerkingen geformuleerd door de Raad van State, het punt “7bis” van artikel 228, eerste lid van het mediadecreet, vervangen door het punt “7°/1” en wordt de formulering “de activiteiten als videoplatformdiensten” hierin opgenomen, aangevuld tot “de activiteiten als aanbieders van videoplatformdiensten”.
43. Om tegemoet te komen aan de bemerking van de Raad van State dat artikel 24 niet thuishoort onder ‘Hoofdstuk 3. Inwerkingtreding’, werd artikel 24 ondergebracht onder een nieuw ‘Hoofdstuk 3. Wijzigingen’ en werd artikel 25 ondergebracht onder ‘Hoofdstuk 4. Inwerkingtreding’.

Andere wijzigingen

Aan het voorontwerp van decreet werd een overgangsbepaling toegevoegd (artikel 26, nieuwe nummering) betreffende het doorgeven van de omzet van de aanbieders van videoplatformdiensten. Met het oog op een tijdige inschatting van de mogelijke opbrengst van de stimuleringsregeling in 2025, en om na te gaan of een uitsluitingsgrond van toepassing zou kunnen zijn, moeten de

aanbieders van videoplatformdiensten voor 15 mei 2024 hun omzet doorgeven aan de Vlaamse Regulator voor de Media, het Vlaams Audiovisueel Fonds en de Vlaamse Regering. Het gaat om de omzet gerealiseerd in 2022. Mochten de aanbieders van videoplatformdiensten reeds in 2024 onderworpen zijn aan een stimuleringsregeling, dan zou de bijdrage berekend worden op basis van de omzet gerealiseerd in het tweede jaar dat voorafgaat aan het jaar dat de aanbieders van videoplatformdiensten zullen deelnemen aan de productie van audiovisuele werken, d.i. 2022.

2 INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

Het investeren in Vlaamse audiovisuele producties en het versterken van de Vlaamse audiovisuele productiesector blijven ook de komende jaren essentieel. Een update van de bestaande stimuleringsregeling voor de dienstenverdelers en van de investeringsverplichting voor particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden, moet dit bevorderen. Daartoe wordt een nieuwe stimuleringsregeling regeling uitgewerkt. De nieuwe regeling behoudt een aantal elementen uit de bestaande verplichtingen, een aantal andere aspecten worden grondig vernieuwd. Dit veronderstelt zowel een aanpassing van het Mediadecreet als het vervangen van de desbetreffende uitvoeringsbesluiten.

Voorliggend voorontwerp van decreet betreft een nieuwe regeling ter stimulering van de audiovisuele sector en regelt daarvan het toepassingsgebied, de vorm, de uitsluitingsdrempels, de heffingsgronden en de concreet te betalen bijdragen. Daarnaast wordt de quotaverplichting ter bevordering van Europese producties vervaardigd door onafhankelijke producenten in overeenstemming gebracht met de praktijk. Tenslotte wordt ook de definitie van “onafhankelijke producent” in artikel 2, 49° gewijzigd.

Verder wordt verwezen naar de algemene toelichting in VR 2023 1703 DOC.0254/1BIS.

B. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Zie memorie van toelichting.

3 BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Het voorontwerp van decreet heeft geen budgettaire impact voor de Vlaamse Overheid.

B. ESR-TOETS

Deze is niet van toepassing op voorliggend voorontwerp van decreet.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Het voorontwerp van decreet heeft geen impact op het personeel van de Vlaamse Overheid.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Voorliggend voorontwerp van decreet heeft geen impact op de lokale en provinciale besturen.

4 **VERDER TRAJECT**

Eenmaal de Vlaamse Regering haar definitieve goedkeuring heeft gegeven voor voorliggend voorontwerp van decreet zijn volgende vervolgstappen gepland:

- definitieve goedkeuring van het voorontwerp van decreet door de Vlaamse Regering;
- voorstelling van het ontwerpdecreet aan de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media van het Vlaams Parlement;
- bespreking en stemming van het ontwerpdecreet in de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement;
- kennisgeving bij de Europese Commissie: binnen twintig werkdagen na publicatie van het voorliggend decreet in het Belgisch Staatsblad.

5 **VOORSTEL VAN BESLISSING**

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar definitieve goedkeuring te geven aan het bijgaande voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, wat betreft het stimuleren van de audiovisuele sector, en de bijhorende memorie van toelichting;
- 2° de Vlaamse minister, bevoegd voor de media, te gelasten voornoemd ontwerpdecreet en de bijbehorende memorie van toelichting, in naam van de Vlaamse Regering, in te dienen bij het Vlaams Parlement.

De Vlaamse minister van Brussel, Jeugd, Media en Armoedebestrijding

Benjamin DALLE

Bijlagen

- Voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, wat betreft het stimuleren van de audiovisuele sector;
- Memorie van toelichting;
- Advies van 27 oktober 2023 van de Raad van State afdeling Wetgeving.